

עטרת שלום

עלון שבועי שיעורי מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים

פרשת אמור

בס"ד, עש"ק פרשת אמור
י"ב אייר תשע"ב – שנה ג' גליון קי"ח

זמני הדלקת הנרות ומוצי"ש

הרה"ג מוצ"ש ר"ת		
ירושלים	6:46	8:02
בני ברק	7:01	8:04
ניו יורק	7:37	8:42
מונטריאל	7:50	8:57

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

**והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשיחה ומלא את ידו
ללבוש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם (כ"א)**

'ללבוש את הבגדים' היינו שזה ידוע ממרן האריז"ל (ע"ה שער התיקון פ"ג) שעיקר תיקון כל העולמות הוא ע"י התלבשות העולמות, שכל העולמות מלוכשין אחד על השני. וזה נעשה ע"י הצדיק בחכמתו ועבודתו כבורא יתברך הקשור ודבוק בכל העולמות.

'את ראשו לא יפרע' יפר"ע בני' ה"פ חס"ד, שהכהן הצדיק אע"פ שהוא ממשיך ממדת הדין, אבל מכל מקום אין המתקת הדינים אלא בשרשם כנודע (לקו"ת וישב), ולכן ע"י נמשך בעולם חסדים ורחמים.

'ובגדיו לא יפרם' יפר"ם בני' של"ב, מספר ק' ורל"ב, ק' בחינת קומה שלימה, ורל"ב בני' ד' מלויים של ד' הויות עסמ"ב שהם כללות ד' עולמות אבי"ע, שהצדיק קשור ומתקן ומלביש את כל העולמות.

'ועל כל נפשת מת לא יבא' היינו שאינו עולה במחשבתו שום מחשבה זרה, כי הוא בדביקות כבורא ית"ש בתמידות, 'לאביו ולאמו לא יטמא' או"א מרמזים למחשבה, שלא מטמא במחשבות זרות, 'ומן המקדש לא יצא' שלא יצא מקדושתו, שיהיה תמיד דבוק כבורא ית"ש, וכמו שאמר רשב"י באדרא זוטא (ח"ג רפח). כל יומין דאתקטרגא בהאי עלמא, בחד קטירא אתקטרגא ביה בקודשא בריך הוא.

(רעוא דרעוין תשס"ו לפ"ק)

(שער קר"ש פ"ב) ובשער הכוונות (דרושי כוונות קר"ש דרוש ו), שיש שני בחינות בשורש נשמתן של בני אדם, אחד בחינת 'אחי ורעי' (תהלים קכ"ח) בחינת י"ה או"א, ויש בחינת 'בנים אתם' (דברים י"ד א) בחינת ו"ה ז"ן עיי"ש. אבל יש מי שהוא נשרש עוד יותר בבחינת עתיק כתר, כמו שכתב אא"ז הגה"ק רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרגא זלה"ה ז"ע, בספרו נוצר חסד על מסכת אבות (פ"ה מכ"א) וז"ל: 'בן מאה' זוכה לעתיק יומין, ושם 'מת ועבר ובטל מן העולם' אין ממש, כרוחש קטן, כגמלה קמנה, ולבו בוטר כאש בהתפשטות כל הגשמייות. רואים שיש בני אדם שיכולים להשיג עד בחינת עתיק.

ולפי כל זה י"ל כוונת הכתובים 'והכהן' בני' אלה"ם מדת הדין, היינו שהצדיק שהוא בדביקות תמיד המקבל השפעתו ממדת הדין, הוא יכול להשיג בחינת עתיק וזהו 'הגדול מאחיו' שהוא גדול מבחינת 'אחי ורעי', וזהו שמרמז הבעל הטורים וז"ל "והכהן הגדול" ה' גדול מאחיו ע"כ. היינו שיש לו ה' מדרגות שהם עתיק ואו"א וז"ן בחינת גרנח".

'אשר יוצק על ראשו שמן המשיחה' שמן מורה על חכמה, כמו שאמרו חז"ל (מנחות פה:): במקום שהשמן מצוי חכמה מצויה. 'ומלא את ידו' שממלא את שם הוי"ה ביוד"ן בחינת חכמה,

צריך לדעת איך שייך המצוה הזאת בכל אדם ובכל זמן, דהרי התורה היא נצחית.

והנה מרם נבוא בכיאר הכתובים, נעמיק תחילה סוד בענין בריאת שמים וארץ מה שאמרו חז"ל (ב"ר יב טו) המובא ברש"י בתחילת בראשית, שמתחילה רצה הקב"ה לברוא את העולם במדת הדין, וראה שלא התקיים, לכן הקדים מדת הרחמים ושתפה עם מדת הדין עיי"ש. והתקשו בה המפרשים האם יש ח"ו שינוי רצון למעלה.

ומתרץ בספה"ק נועם אלימלך זי"ע (פקודי), שראה הקב"ה שאם העולם יתנהג רק במדת הדין לא יהיה קיום לבני עולם, לכן הנהיג את העולם לפני משורת הדין במדת הרחמים, אבל הצדיקים שהם תמיד דבוקים בקב"ה, שעליהם דורשים חז"ל (ברכות יז:): עה"פ 'שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה' (ישעיה מו יב) אלו הצדיקים שכל העולם ניוזנין מצדקה, והם ניוזנים בורוע. אשר ראוי לתת להם מבית המלך בכשרון פעולתם הטובים ודבקותם כבורא יתברך מצד הדין, היינו שהצדיקים ממשיכים השפעתם ממדת הדין כמו שהיתה תחילה כוונת הבריאה, וכ"ז משום שכל ימיהם הם דבוקים וקשורים כבורא יתברך, ולכן לוקחים במדת הדין שהוא יותר קרוב ממדת הרחמים.

והנה זה ידוע ממרן האריז"ל בפע"ח

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

וְקִדְשָׁתוֹ כִּי אֵת לַחֵם אֱלֹהֶיךָ הוּא מְקַרֵּיב קֹדֶשׁ יְהוָה לָךְ כִּי קֹדֶשׁ אֲנִי הוֹי"ה מְקַדְשֶׁכֶּם (כא.ח).

מסרה וקדשתו תרון, [דין ואיך] 'הגבל את ההר וקדשתו' (שמות יט כג), [וכאן על וקדשתו] דרשו בעל כרחו (יבמות פח.ז), ומספרו ע"ת רצון. כי ע"י קדושת כהן וקדושת סיני תלמיד חכם, בעת שמכבדים בכבוד התורה, נתגלה עת רצון. וקדשתו דכהן ריש פסוק דקדושתו מרחם, וקדשתו דתלמידי חכמים העוסקין בגבולי התורה לבסוף [בסוף פסוק, לרמז] סוף הכבוד לבוא (נדרים כב.), ולכן חד ריש פסוק, וחד סוף פסוק.

(היכל הברכה מרבינו יצחק אייזיק מקאמרא)

שְׁשֵׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת שְׁבַתוֹן מְקַרָּא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשֶׂוּ שְׁבַת הוּא לְהוֹי"ה בְּכָל מוֹשְׁבֵי תֵיכֶם וַיְגַ' (כג.א).

כמו שאמר מרן אלקי ישראל "בין אליעזר הר"ב בעש"ט (בעש"ט עה"ת לך-לך בהגה ב) שכל אחד מ'ישראל צריך לברר ולעשות כל הל"ט מלאכות, ותלמיד חכם העוסק בתורה בחינת שבת, מלכות דמלכות דאצילות, מ"ל תורה מחייהו (כתובות קיא.). אעפ"כ צריך לעם הארץ, כשר וצדיק, שיתמוך אותו, ואז נעשה היחוד שלם, ממלאכה [במספר] א"ל אדני, נעשה שבת [במספר] א"ל אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד כידוע (פע"ח שער השבת פ"ט), כמעט תעשה מלאכה"ה וביום השביעי שב"ה.

(זהר חי מרבינו יצחק אייזיק מקאמרא)

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מְקַרָּא קֹדֶשׁ יְהוָה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ (כג.ז)

אמר כאן מלאכת עבודה ולא אמר כל מלאכה. לפי שצרכי אוכל נפש הותרו לעשות ביום טוב כמו שאמר 'אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם' (שמות יב טז), ופירש מלאכת עבודה כמו עבודה בשדה 'מלך לשדה נעבד' (קהלת ה ח), 'עובד אדמתו ישבע לחם' (משלי יב יא). אבל המלאכה שהוא לאוכל לנפש מלאכת הנאה הוא ולא עבודה, ובחג המצות אמר 'כל מלאכה' והוצרך לפרש 'אך אשר יאכל' שמותר, אבל בשאר החגים ביאר ואמר 'מלאכת עבודה' דממילא הותר אוכל נפש שאינה עבודה. ובפרשת כל הבכור אמר בשביעי של פסח 'לא תעשה מלאכה' (דברים טז ח) מפני שהותר בו בפירוש אוכל נפש לא חש, ואעפ"כ לא אמר כל מלאכה כלומר מלאכה שהותרתך עליה.

(אוצר החיים מרבינו יצחק אייזיק מקאמרא)

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

לְהוֹי"ה' (שמות יב מה) 'ופסחתי עליכם' (שם יב יג) 'ובח פסח הוא להו"ה אשר פסח על בתי בני ישראל' (שם יב כו). אלא שבפרשת מסעי (לג ג) כתיב בהדיא 'בחמשה עשר יום לחודש הראשון ממחרת הפסח' בודאי קאי 'ממחרת הפסח' על עיקר הקרבות קרבן דהיינו בארבעה עשר, שממחרתו הוא מ"ו, ובכאן אי הוה אמר 'ממחרת הפסח' ג"כ הייתי אומר דעל מ"ו קאמר הוא מדבר כמו בפרשת מסעי, אבל ביהושע לא נוכל למענות דאי על מ"ו קאמר כפירוש הקמחי (הרד"ק על יהושע, וז"ל: הוא ליל חמשה עשר בניסן ויומו כי הפסח קרב בארבעה עשר ומחרתו הוא יום חמשה עשר וכן בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל), הרי מקרא שלא לצורך, כי מי לא ידע שלא יאכלו חמין בפסח, ואם אמר מצות למה אמר קלוי, ועוד שאר קושיות שיפלו על פירוש זה עמוד עליהם אחיי. אלא על כרחך ממחרת יום הראשון של פסח שנקרא ג"כ פסח, ולמחרתו הוא זמן הקרבות עומר, דכבר מבואר בתורה ממחרת השבת ולכן ניהא ליה למינקט לישנא קלילה. ואי תיקשה מאי קמ"ל, הרבה קמ"ל, עיין קידושין דף ל"ו, ובר"ה דף י"ג, וברברי אלשיך (שמות טו לא) ותבין.

אבל בתורה אי אפשר לומר לא ממחרת הפסח, ולא ממחרת החג, ולא ממחרת חג המצות, שהרי אוכל כל שבעה, ולכן לפי לשון התורה הוא בהכרח 'ממחרת השבת' על יום טוב ג"כ. (עשירית האיפה מרבינו יצחק אייזיק מקאמרא)

וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבֵּיאָכֶם אֶת עֹמֵר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימֹת תְּהִינָה (כג טו)

ממחרת השבת ממחרת יום טוב. יכול ממחרת שבת בראשית. אמר ר' יוסי ברכי יהודה כשהוא אומר 'עד ממחרת השבת בשביעית תספרו חמשים יום' (שם טו) כל ספירתם לא יהיה אלא חמשים יום, אם אומר את ממחרת שבת בראשית, פעמים שאתה מונה חמשים ואחד, חמשים ושתיים, חמשים ושלוש, חמשים וארבעה, חמשים וחמשה, חמשים וששה. הא מה אני מקיים 'ממחרת השבת' ממחרת יו"ט. (תורה כהנים אמר פרק יב)

'ממחרת השבת ממחרת יום טוב'. דג"כ נקרא שבת שבתון, אלא שבתורה לא מצינו שם יום טוב, אלא דחכמים כנוהו למועד יום טוב ע"ש 'כלם בחכמה עשית' (תהלים קד כד), אבל בתורה כולל לכל ימים האסורין במלאכה שם שבת על שם שבתות מלאכה, ועוד שכלם נכללין בשבת קודש, ולפי זה לא היה באפשר להתורה לומר לשון אחר, שאם היה אומר ממחרת החג, הרי חוגג הפסח הייתי אומר ליל מ"ו, שהרי הפסח קרב ב"ד, וכן מצינו בתורה 'ממחרת הפסח יצאו בני ישראל' (במדבר לג ג) דעל מ"ו הוא מדבר.

ואף שביהושע כתיב 'ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה' (ה יא) זה אינו קושייא, כי באמת גם יום מ"ו נקרא פסח 'פסח

עטרת אבות

על מסכת אבות מרבתינו זי"ע

רַבִּי דוֹסְתַאי בְּרַבִּי יֵאֵי מְשׁוֹם רַבִּי מְאִיר אֹמֵר, כָּל הַשׁוֹכֵחַ דָּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנֵתוֹ, מַעֲלָה עָלָיו הַתְּנוּבָה כְּאִלּוּ מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ, שְׁנַאֲמַר (דברים ד ט) רַק הַשְּׂמֵר לָךְ וְשִׁמּוֹר נִפְשֶׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ. יְכוּל אֶפְלֹי תִקְפָּה עָלָיו מִשְׁנֵתוֹ, תִּלְמוּד לֹמֵר (שם) וּפֶן יִסּוּדוּ מִלְּבָבְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, הָא אֵינִי מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ עַד שֶׁיִּשָּׁב וְיִסְיָרֵם מִלְּבָבוֹ (פ"ג מ"ה)

התרשלות החזרה ומיעוט התמדה ענוש יענוש מעונש ביטול תורה, אבל אינו מתחייב בנפשו להתגלגל, כי לעתיד מזכירין אותו כל מה שלמד ושכח (פע"ח שער הנחת הלילה פ"א). אבל אם הוא בטבע השכחן לא מיירי התנא דאף ענוש אין עליו, אלא ילמוד בכל כחו ולעתיד יזכירו אותו כל מה ששכח.

(נצר חסד מרבינו יצחק אייזיק מקאמרא)

משנתו שמתוקק וחפץ בבחינה זאת של תורה, יש כפשט ויש ברמו ויש בדרש ויש בסוד, ויש שתקפה עליו לימוד גמרא ויש שתקפה עליו למוד בזהר ובמעשה מרכבה (תקו"ז קו.), כי צריך שיתקן על איזה בחינות לימוד שבא בניגול זה, אף שלומד הכל אף על פי כן נשכח ממנו, כי תקפה עליו משנתו 'משנתו' דייקא, ועל ידי זה נשכח ממנו שאר בחינות לימוד, זה פטור שהרי מייגע עצמו במשנתו, ואינו מסיר דברי תורה מלבו, אבל השוכח מחמת

רבי דוסתאי. מצות עשה (עין בארובה בספר אוצה"ח מצוה כ"ב), שהיה דברי תורה שנונים ומחודדים בפיו ובלבו (קידושין ל), ואף שבקי בכל [ה]תורה כולה צריך ללמוד בכל יום, ויצא בדיעבד בעת דחק בקריאת שמע (מנחות צט.ז), ואסור לשכוח דבר אחד ממה שלמד שצריך לחזור עליו. יכול אפילו תקפה עליו משנתו שאין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ (ע"ז יט.), אף שחייב אדם ללמוד כל תורה שבעל פה גמרא ופוסקים, אבל יש שתקפה עליו

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע

הלכות ספירת העומר [ב]

א. [מי שהוא אונן ר"ל] אסור לספור ספירת העומר.^א
(שוה"ט סימן עא ס"ו)
ב. בפסח שני אין שם תחנון^ב אבל יש למנצח ועקידה^ג וא"א, ובל"ג בעומר אין שם תחנון^ד, אבל יש שם עקידה ולא למנצח^ה. ולא א"א.
(שוה"ט סימן קלא ס"ח)
ג. יש מנהג קדוש קדום ממנהגי ירושלים הקודמים

א. כ"כ בספר נהר שלום, מובא בביאה"ל (סימן תפט ס"ח ד"ה בלא ברכה), והביא שם משו"ת נודע ביהודה (אר"ח סימן כז) שמסתפק בזה, וכתב שייספור בלי ברכה כדי שלא יפסיד שאר הימים, אמנם לשיטת רבינו דאם שכח לספור יום אחד מותר לספור בשאר ימים בברכה, אין לאונן היתר לספור ספירת העומר.
ב. בזר זהב שם הוסיף - כך הסכימו אחרונים. והם השכנה"ג כמובא בשלמי ציבור (דף קנא:), פרי חדש (סק"ז), א"ר (סימן קלא סק"ד), ובאשל אברהם (ד"ה הנוהגין) - והנוהגים שלא לומר תחנון בפסח שני, הגם שכולנו טמאי מתים ועלתה שיח שפתותינו בראשון במקום פסח בזמנו בודאי, מכל מקום נכון לעורר זכות פסח שני שהיה נעשה בזמן שבית המקדש היה קיים, ומ"מ אומרים למנצח ע"ש, וכ"ה בסידור הרב בעל התניא כמבואר בשער הכולל (פ"א סק"ח).
ג. בענין אמירת העקידה כתב רבינו שם בזר זהב - ועיקר המנהג שכתבתי (סימן א סק"א) בכל יום שאין בו אמירת תחנון מן הדין והלכה, אין בו אמירת עקידה, ע"כ. משא"כ בפסח שני ובל"ג בעומר שאינו מן הדין והלכה אמרין עקידה.
ד. כדאיתא ברמ"א (סימן קלא ס"ו, סימן תצג ס"ב) בשם המהר"ל, וכ"ה בשעה"כ (ספירת העומר דרוש יב) - ענין ל"ג לעומר שאסור בהספד ותענית ובנפילת אפים.
ה. כ"כ הפר"ח, ובשכנה"ג (סימן קלא סק"ב) שלמי ציבור (דף קד: וסידור הרב בעל התניא. דלא כפמ"ג (סימן תצג א"א סק"ג).
ו. מנהג זה מובא בספר שערי ירושלים (לר' משה נוסבום, שער ט מנהגי הארץ, לבוב תרל"א) - בכל חודש אייר לא יאמרו תחנון בכל א"י על אשר חגגו בו פסח שני מלפנים, ע"כ.
ז. בזר זהב שם הוסיף - וכך אנו נוהגין על פי מורי דודי רבינו צבי [מזידיטשוב] ואין לשנות. רבינו לא כתב הטעם מדוע אין לומר תחנון בימי הספירה, ויש לומר בזה מכמה צדדים, או משום דכידוע שענין נפילת אפים הוא סכנה גדולה, כמבואר בדברי רבינו בזר זהב (ס"י קלא ס"א) בשם הזוהר, ובז"ז (שם סק"ג) כתב כי כל המיקל בו משובח שהוא סכנה גדולה ובדבר קל דוחין אמירתו, לכן בימי הספירה שהם ימי אבלות, שבאותו זמן מתו תלמידי ר"ע (יבמות סב: שו"ע סימן תצג) לכן אין אומרים תחנון. וכדאיתא בלבוש (ס"י קלא ס"ד) שכתב הטעם שאין נפ"א בבית האבל, וז"ל: כי הטעם בבית האבל כטעם שאין נפ"א בלילה

מסגרת השלחן ~~~~~

שלא להגביר כח הדין ח"ו, כי האבל כבר מדת הדין מתוח כנגדו והוי כמו קיצוץ ח"ו.
או יש לומר משום ימי הספירה הם ימי הקטנות כדאיתא בפע"ח (שער חג המצות פ"ח) ובשעה"כ (ענין פסח וספה"ע דרוש יב) והאריך בזה בנהר שלום (דף לב). למרן הרש"ש ז"ל. וכתב רבינו בהיכל הברכה (ריש פ' אמור) וז"ל: יזהר שלא יפול על פניו בעת הקטנות היינו עם הכוונה הידוע.
או י"ל להטעם הוא כמש"כ הרמב"ן (ויקרא כג לו) והימים הספורים בינתיים כחולו של מועד. ובספר עולת החדש (רמזי אייר אות יח) לא"ז הרה"ק רבי חיים יעקב דומיניץ זצ"ל אב"ד עיר חדש, כתב - מן דברי הרע"מ (בהעלותך קנב:) איכא למשמע מיניה שמן ר"ח ניסן עד כ"א דר"ח אייר דין אחד להם, ועל פי זה מנהגא שלא לאמר נ"א ותחנון עד כ"א אייר, ועוד שבלי זה מבואר בספרים שכל ימי ספירה הרי הוא כמו חול המועד [ענין רמב"ן (ויקרא כג לו)], וכן ראיתי מאנשי מעשה שלא אמרו נ"א עד אחר חג השבועות וכו', ע"ש.
ח. מש"כ רבינו ערב שבועות, כדאיתא בנהר שלום (דף לג) למרן הרש"ש ז"ל - ובענין הגלוח בימי העומר צריך להזהר לשמור מאד שלא לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ט וכמנהג האר"י זלה"ה, ולא כמ"ש קצת מקובלים אחרים לגלח במ"ח [ענין בשעה"כ (ספה"ע דרוש יב) בהגהת מהרש"ו (אות ג) שהמהר"ו היה מגלח במ"ח לעומר, ע"ש טעמו], כי ענין המוחין של העומר בפני עצמם וענין השערות בפני עצמן ואינם דומין זה לזה, ובחי' יום דמ"ט דשערות לא נמשכה כלל עד יום המ"ט. ונסתפקתי ספק גדול אם חל יום מ"ט בשבת אם מותר לגלח במ"ח, ולא אפשר לי, ולולי שהכרחוני לגלח כמעט לא הייתי מגלח, גם לא התרתי לחתן לגלחן קודם שבועות בכמה ימים.
ט. כדאיתא בפע"ח (שער ספירת העומר פ"ז) - מורי זלה"ה, לא היה מסתפר מערב פסח עד ערב שבועות כלל ועיקר, לא בר"ח ולא בל"ג בעומר, ואמר לי הטעם שלא לגלח בימים אלו, כי כבר ידעת וכו', ע"ש. וכ"ה בשעה"כ (שם דרוש יב) - ענין הגלוח במ"ט ימים אלו לא היה מוז"ל מגלח ראשו אלא בערב פסח ובערב חג השבועות ולא היה מגלח לא ביום ר"ח אייר ולא ביום ל"ג לעומר בשום אופן.
י. ע"ע בשו"ת דברי יוסף (אירגאס, סימן א' וה') על פסקי מרן האריז"ל, ועוד נאריך בזה בהקדמה לשוה"ט.

עטרת הזוהר

הרח"ו בלבר שנאמרו ברוה"ק.
(היכל הברכה מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)
סדר לימוד בספר הזוהר
וראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפין בוהר בכל יום, והוא תועלת גדול, ותיקון גדול לנפש, להאירה ולזככה ולתקנה, ולכלות קוצים, מדות רעות ותאות רעות לזכות בנועם השם, והוא מרפא ותיקון לחטאים ופשעים של הנפש, וכך נתן מרן האר"י תיקון לבעל תשובה, שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקונים בכל יום, וכך נהג מורי ורבי דודי הקדוש מוהר"ר צבי מזידיטשוב.
(נתיב מצותך מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

דאמרו הב הב, הב לן עותרא, הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכנינא. ובודאי לא ישיג אורחת חיים אלא על ידי לימוד הזוהר וכתבי מרן הרח"ו בלבר, וכן בספר שערי אורה שכולו אור, וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקובל אלא עבוד מאהבה ועבוד מיראה.
ובדור הזה אי אפשר להמשיך שכנינא עלינו, אלא על ידי הזוהר וכתבי מרן הרח"ו בלבר שנאמרו ברוח הקודש, ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אורח ימים (תהלים לז יג), מבלי לבלות יום בלתי קדושה לראות טוב עוה"ב בעוה"ז, ירבק נפשו בספר הזוהר וכתבי מרן

מעלת לימוד בספר הזוהר
בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותיקונים וכתבי מרן האר"י, שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחזן כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כולו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם להיות רב וראש וגדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים. וענין בתקוני זוהר חדש (ק"י) לית בנו מאן דיתער לנבה לרצות לה עם בעלה, צווחין בכל יומא ולייליא באורייתא דעל פה בכמה קושיון, וצווחין בה ככלבין

עטרת זקנים

יומא דהילולא ממאורי הדורות

הרה"ק רבי נפתלי צבי בן רבי מנחם מנדל הורוויץ זצ"ל מראפשיץ בעל הזרע קודש' י"א אייר תקפ"ז

כל דיבוריו ביחודים

וכך ראיתי למורי ורבי רבינו הקדוש מורי הרב נפתלי מראפשיץ הני"ל, שבכל דבריו היה יחודים שכליות נפלאות, עד שהייתי מרעיד עליהם, פעם אחת עמדתי אחריו ולא ראה אותי, והוא היה יושב בערב שבת קודש בעת שרצה לילך למרחץ, והיה מדבר עם אשתו בסיפורים, והבנתי שמדבר בכוונת רחיצות מים חמין ומקוה, והייתי מרעיד היאך יהיה זה בכח אנושי, להלביש ענינים כאלה בסיפורי מעשיות ודיבורים, והרגיש והחזיר ראשו אלי ושתק, והיה מספר עד שגמר הענין כל היחודים וכוונת מים חמין ומקוה, ומימיו לא שמעתי ממנו שיהיה מדבר איזה דבר שיהיה נוטה לצער שום בר ישראל.

(זוהר חי שצה. לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א) שמעתי מאמאמור זלה"ה שראה לרבותיו הקדושים שהיו מתנהגין במדות אלו, ובפרט לרבותיו רבו הרב הקדוש איש אלוקים רבי אברהם יהושע העשיל זלה"ה מאפטא, ולרבו הרב הקדוש איש אלוקים רבי נפתלי זלה"ה מראפשיץ, שבכל דבריהם היו בהתלהבות חכמה ושמחה דקדושה, ביחודים קדושים, ובתוכו היה ענוה יתירה, בהתקשרות אחדות אחד באהבת ישראל. (זקן ביתו פ"ב מ"ד אופן ח לרבינו אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א.)

צדיקים

צדיקים וזכאים הלומדין תורה לשמה לקשט השכינה, נכנעים בלב נשבר ולב שמח, על ידם אתכפיין כל חילין, כח ושורש הקליפות שאין להם כח לינק מן הקדושה,

ושנכנע הסמאל על ידי הצדיקים שלומדין תורה לשמה, אזי המון ישראל אדמן עלייהו, פירוש שישראל אדמן עלייהו שיהיה אלו הצדיקים עלייהו ראשים שלהם, לסלקא להון אל אלו הצדיקים על כלא, אבל כשהס"מ גובר בעולם, הוא עושה ראשים מצדו והוא רוכב עליהם, כמו שאמר מורי הקדוש רבינו נפתלי אל הצדיק רבי מרדכי ליפא בעיר ראווי, דע ידידי שקודם ביאת משיח יהיה ראשים, שהכלב הס"מ יהיה רוכב עליהם ולא יהיה ניכרים, ובהכרח להכניע את עצמו, כי מי יודע מה בלבו, ולא יוכל להינצל מהם, אלא הלומד תורה לשמה, ויש לו

אמונה, ומה נפקא מינה מזה שאמרתי לך, כי חלילה שיעלה על מחשבה כזאת, כי ה' יראה ללבב ולא האדם, אלא שתבקש רחמים בבכיה לפני השם יתברך, ינחני בדרך האמת ע"כ אמרי קודש. (זוהר חי תכו: לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א)

אור השבת

בליל ג כ"א אדר, ראיתי את מורי רבינו נפתלי מראפשיץ זיע"ע, ודברתי עמו הרבה ענינים, ואחר כך שאלתי אותו, מפני מה זכיתי לראות נשמות בהקץ ממש, ואמר משכר שבת ואורו, שהיה לנו שבת מאירה באור נפלא.

(מגילת סתרים לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א)

המדבר על הצדיקים

ואמר מורי ורבי איש אלוקים קדוש רבינו נפתלי מראפשיץ, לאיש אחד, מפני שהיה דרכו לדבר סרה על הצדיקים, ואמר לו, הכלבים אומרים שירה, בוא נשתחוה ונכרעה לפני ה' אלוקינו, הטעם שמי שמדבר על הצדיק, מתגלגל בכלב, ומה היה דיבורו על הצדיק, שבעת התפילה הוא מאריך ומרקד ומשתחוה, והוא בעל בעל תאוה וגאוה וישן הרבה, וכדומה מן השקרים, ולזה כשמתגלגל בכלב, אומר בואו ונשתחוה מודה למעשה הצדיקים.

(היכל הברכה דברים קפב. לרבינו יצחק אייזיק

מקאמרנא זיע"א)

עבודה שלא לשמה

כמו ששמעתי בשם הרב הגאון הקדוש רבי נפתלי מראפשיץ זלה"ה, ששני תלמידים רכים בשנים באו

אתם תהיו בטעות חס ושלום ע"כ. (זקן ביתו אבות פ"א מ"ז אופן ל' לרבינו אליעזר צבי מקאמרנא זיע"א.)

חמשה עשר בשבט

וכן ראיתי מעלה זאת מאת מורי הקדוש רבינו נפתלי מראפשיץ, שהייתי אצלו בט"ו בשבט, ובכל פעם היו מביאין פרי חדש, וצוה שיברכו על כל פרי ופרי, וכך עשינו כדבריו, וכך הלכה למעשה, והיה שם בבית מורי פלפול גדול, ואמר שכך קיבל מאבותיו ורבותיו וגאוני עולם דהלכה כט"ז (סי' קעט סק"ד).

(זר זהב סימן קעט אות ג לרבינו יצחק אייזיק

מקאמרנא זיע"א)

גירש החיצונים

סיפר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, ששמע מזקיני רבינו הגה"ק רבי חיים יעקב מקאמרנא זיע"א בעל הפרי חיים, בעת שנתקבל הרה"ק רבי נפתלי צבי מראפשיץ זצ"ל לרב ואב"ד ראפשיץ, נסעו כל ראשי וכבדי העיר לקבל פניו ממקום מגוריו, וכבוד גדול עשו לו בכל הדרך מביתו עד לעיר ראפשיץ, כשהרבה עגלות ובתוכם יושבים נכבדי ראשי העיר מלווים אותו, ואת הרה"ק מראפשיץ השיבו אותו בעגלה ההולכת לפניו, גדולה ויפה ורתומה לסוסים לבנים, בהגיעם לפתח העיר אמר הרה"ק מראפשיץ לבעל העגלה, שיחליף איתו וברצונו להנהיג הסוסים, והוא ישב על מקומו, מתחילה סירב אח"כ מרוב הפצרות הסכים, ועלה הרה"ק מראפשיץ על מקום בעל העגלה ולקח הרסן בידו והתחיל להנהיג את הסוסים, וטייל ונסע עימם בכל רחובות העיר, והיה הדבר לפלא לעיני ראשי וחשובי העיר ושאלו אותו ע"ז, וענה להם שכשהגיע לתוך העיר ראה שהחיצונים נמצאים בתוך העיר, ועי"ז שטייל בכל רחובות העיר גירש אותם ועשה אותה נקיה.

בס"ד
עולו ואתו ואתכנסו להילולא קדישא דהתנא אלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זללה"ה
ל"ג בעומר
תתקיים מעמד ההדלקה וסעודת ההילולא קדישא
בהיכל בית מדרשינו
בליל רביעי אור ליום המישי פרשת בחקותי
ח"י אייר הוד שבהוד
מעמד ההדלקה תתקיים לאחר תפילת ערבית
ולאחר סעודת ההילולא
והוא ימליץ טוב בעדינו אדונינו בר יוחאי
הגבאים

לרגל ההילולא דרבותינו הקדושים מקאמרנא זיע"א י' אייר - כ"ד אייר
תתקיים מכירת ספריהם הקדושים במחיר מזול

30 שקל במקום 45
40 שקל במקום 50
40 שקל במקום 50

דמשק אליעזר על הארדא זוטא
היכל השביעית על מסכת שביעית
פני זקן על מסכת שקלים

150 שקל במקום 200
200 שקל במקום 250
45 שקל במקום 60

חומש היכל הברכה
זוהר חי על זוה"ק
דמשק אליעזר על זוה"ק (כל חלק)

שבת שלום ומבורך עניני שב"ק 20 שקל במקום 35

המכירה תתקיים בבית המדרש עטרת שלום - קאמרנא, רח' ארזי הברכה 48 ירושלים, בין השעות: 8:00 - 3:30

יש אפשרות למשלוחים לכל הארץ, לפרטים: 052-7643092